

A Pécsi Ítéltábla a dr. Sütő Katalin ügyvéd (címe) által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Sümegi Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sümegi Helga ügyvéd, címe) által képviselt **I.rendű alperes neve** (címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (címe) II. rendű, a permegszüntetéssel érintett (címe III. rendű és a dr. Gáll Ferenc ügyvéd (címe) által képviselt **IV.rendű alperes neve** (címe) IV. rendű alperesek ellen szerzői jogok megsértéséből fakadó igények érvényesítése iránt indított perében a Szekszárdi Törvényszék 2017. december 7. napján kelt 17.P.20.346/2015/48. számú ítélete ellen a felperes által 50. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének az I. és IV. rendű alperesek általi jogsértés megállapítására vonatkozó rendelkezéseiből a „felperes, **D I** és dr. **K V J** szerzőtársak” szövegrészt „felperes és szerzőtársai” szövegezésre; a „megsértette a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő jogát” szövegrészt „megsértette a felperes szellemi alkotáshoz fűződő jogát” szövegezésre pontosítja, valamint az I. és IV. rendű alperesek eltiltására vonatkozó rendelkezést pontosítja annyiban, hogy az alpereseket a további jogsértéstől tiltja el.

Az elégtételadásként közzétenni rendelt közlemények szövegét pontosítja azzal, hogy a IV. rendű alperes az elsőfokú ítéletben írt időtartamban és módon az alábbi közlemények közzétételére köteles:

„A IV.rendű alperes azzal, hogy a Decentralizált Térség- és Település-felzárkóztatási Célelőirányzat támogatásának elnyerése céljából készített, „...” tárgyú .../2003. számú pályázatában felperes és szerzőtársai „...” című, az A Egyesület által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi művéből fél A/4 oldalnyi terjedelmű szövegrészt - az idézés szabályainak betartása nélkül - engedély nélkül átvett, megsértette felperes szerzői jogait.”

„A IV.rendű alperes azzal, hogy a Decentralizált Térség- és Település-felzárkóztatási Célelőirányzat támogatásának elnyerése céljából készített, „...” tárgyú .../2003. számú pályázatában a szerzőtársak engedélye nélkül felhasználta felperes és szerzőtársai „...” című, az A Egyesület által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi műben megjelent koncepciót, elgondolást, megsértette felperes szellemi alkotáshoz fűződő jogát.”

Az I. rendű alperes az elsőfokú ítéletben írt időtartamban és módon az alábbiak szerint pontosított szövegezésű közlemény közzétételére köteles:

„A **H** Kft. azzal, hogy a IV.rendű alperes megbízásából készített „**J** megszervezése és működési feltételeinek biztosítása a **D-on**” projektben az intézményfejlesztési és a vállalkozói együttműködés feltételeit megalapozó megvalósíthatósági tanulmány kidolgozásához engedély nélkül felhasználta felperes és szerzőtársai „...” című, az A Egyesület által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi művében megjelent koncepciót, elgondolást, megsértette felperes szellemi alkotáshoz fűződő jogát.”

Az így pontosított elsőfokú ítéletet - fellebbezett részében - részben megváltoztatja, és az I. rendű alperes terhére megállapított marasztalási összeget 1.312.000 (egymillió-háromszáztizenkétezer) forintra, és ennek 2005. június 1. napjától járó, az elsőfokú ítéletben írt mértékű kamatára felemeli.

Kötelezi a IV. rendű alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 1.540.500 (egymillió-ötszáznegyvenezer-ötszáz) forintot, és ennek 2005. december 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

Egyéb fellebbezett részében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt módon és számlára - 114.720 (egyszáztizennégyezer-hétszázhusz) forint le nem rótt kereseti eljárási illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 183.500 (egyszáznyolcvanháromezer-ötszáz) forint, a II. rendű alperesnek 89.700 (nyolcvankilencezer-hétszáz) forint, a IV. rendű alperesnek 195.500 (egyszázkilencvenötezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt módon és számlára - 73.700 (hetvenháromezer-hétszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket, valamint az államnak - a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalának felhívására, az ott írt módon és számlára - 12.900 (tizenkettőezer-kilencszáz) forint állam által előlegezett költséget.

Kötelezi a IV. rendű alperest, hogy fizessen meg az államnak - a Pécsi Ítéltábla Gazdasági Hivatalának felhívására, az ott írt módon és számlára - 22.900 (huszonkettőezer-kilencszáz) forint állam által előlegezett költséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes, valamint perben nem álló két társa, **D I** és dr. **K V J** közös szerzői az ... Minisztériumok vezetői, valamint az ... elnöke részére címzett „...” című műnek (a továbbiakban: Tanulmány). A felperes és szerzőtársai a Tanulmányban kidolgozott, a közoktatási rendszerhez kapcsolódó játék- és taneszközügyártásról, fejlesztésről szóló koncepció megvalósításához partnereket kerestek, ennek során 2003. év elején kerültek kapcsolatba a II. rendű alperes ügyvezetésével működő **K Kht.**-vel, illetve az I. rendű alperessel. Tárgyalásokat követően több perben nem álló személy bevonásával 2013. október 10. napján szerződést (a továbbiakban: Projekt-menedzsment Szerződés) kötöttek a **D** létrehozása érdekében történő együttműködésről. A megállapodás szerint a ... működésének szellemi háttérét a felperes és szerzőtársai Tanulmányban kifejtett szerzői műve biztosítja, a gazdasági-kondicionális háttérét pedig az I. rendű alperes üzleti működési terve. Az ilyen módon közösen létrehozott értéket ún. jogvédett alapként nevesítették azzal, hogy abból 50% a felperes és szerzőtársai által biztosított szellemi mű, további 50% az I. rendű alperes által biztosítandó gazdasági-kondicionális háttér. Az I.

rendű alperes a felperes előzetes tájékoztatása nélkül bevonta a IV. rendű alperest. A IV. rendű alperes 2003. május 12. napján .../2003. számon sikeres pályázatot nyújtott be „A **J** program megvalósításához” megnevezéssel (a továbbiakban Pályázat). A Pályázatban fél A/4 oldalnyi szövegrészt az idézés szabályainak betartása nélkül a Tanulmányból vettek át. A 2004. május 14. napján megkötött és (közbeszerzési eljárás lefolytatását követően) 2005. február 15. napján módosított .../2003. számú szerződés alapján a ... Tanács a IV. rendű alperesnek 3.460.000 forint saját forrás felhasználása mellett 13.840.000 forint vissza nem térítendő támogatást nyújtott.

A támogatott beruházás megvalósítására, a megkívánt közbeszerzési eljárás eredményeként a IV. rendű alperes 2004. július 1. napján „**J**” tárgyban megbízási szerződést kötött az I. rendű alperessel. Az I. rendű alperes nettó 17.300.000 forint (bruttó 21.625.000 forint) díjazásért a „**J** megszervezése és működési feltételeinek biztosítása a **D-on**” című projekthez vállalta a ... fejlesztésére vonatkozó intézményfejlesztés és a vállalati együttműködés feltételeit megalapozó, előírt tematika szerinti megvalósíthatósági tanulmány kidolgozását; ... arculattervezést és WEB portál létrehozását; képzési modulok kidolgozását; a ... jövőbeni működését megalapozó, a ...-k és egyéb szervezetek együttműködését segítő képzés és vezetői tréning megszerzését és végrehajtását.

A 2004. április 1. napján kötött szerződés teljesítéséről az I. és a IV. rendű alperesek 2005. március 29. napján teljesítést igazoló jegyzőkönyvet vettek fel, a IV. rendű alperes 2005. április 20. napjáig több részletben a 21.625.000 forint megbízási díjat megfizette.

Az I. rendű alperes a szerződésben vállalt egyes részfeladatokat különböző személyekkel végeztette el. A megvalósíthatósági tanulmány elkészítése érdekében többekkel is szerződött, így a **D I** érdekeltségi körében tartozó **C Bt.**-nek a még 2003. novemberében megkötött szerződés alapján 750.000 forintot díjazást fizetett meg. Az I. rendű alperes a felperessel 2004. júliusában kötött megállapodást a IV. rendű alperes mint gesztor szervezésében megvalósítandó **J** a **D-on** című pályázathoz kapcsolódó részfeladatok megvalósítására. A felperes megvalósíthatósági tanulmányt készített, amiért az I. rendű 1.250.000 forint díjat megfizetett, azonban a tanulmány tematikai követelményeknek való megfelelése a felek között vitássá vált. Utóbb a jelen per felperesét jogerős ítélet hibás teljesítés miatt 312.500 forint és járulékai visszafizetésére kötelezte. Az I. rendű alperes végül 2005. február 20. napján az **N Bt.**-től rendelte meg a megvalósíthatósági tanulmány elkészítését 3.750.000 forint bruttó díjazásért. A 2005. május 20. napjával igazolt teljesítés alapján a dr. **B G** által készített tanulmányért (a továbbiakban: Megvalósíthatósági Tanulmány) az I. rendű alperes összesen 3.750.000 forint megbízási díjat fizetett meg. A ... szervezéséhez szükséges adatbázis rendelkezésre bocsátásáért a IV. rendű alperesnek 4.375.000 forintot teljesített. Az I. rendű alperes az **I Kft.**-vel 2004. szeptember 1. napján kötött átalánydíjas üzemeltetési szerződés alapján a **J** a **D-on** című projekt web portáljának kialakításához és az arculatterv elkészítéséhez a saját munkatársai részére szükséges szakmai segítségnyújtást 1.000.000 forint díjazás ellenében rendelte meg. A **T Kft.**-nek a képzési tematika kidolgozásáért és a képzés lebonyolításáért, a 2004. december 10. napján kötött szerződés teljesítésére az I. rendű alperes 7.500.000 forint díjat fizetett a vállalkozó **0000000** sorszámú számlája alapján. Az I. rendű alperes a védett szellemi alkotás felhasználása folytán összességében 1.172.500 forint vagyoni eredményt ért el. A IV. rendű alperesnél a Tanulmány felhasználása folytán vagyoni eredmény nem keletkezett.

A Tolna Megyei Bíróság 2008. október 22. napján hozott 10.P.20.550/2007/54. számú ítéletével a felperesnek az akkor 20.000.000 forint és ennek járulékai megfizetése iránt az I.-III. rendű alperesekkel szemben támasztott keresetét elutasította. Ítéletét azzal indokolta, hogy a Projektmenedzsment Szerződésből pénz fizetésére, a rendelkezésre bocsátott szerzői mű értékének megtérítésére vonatkozó kötelezettség nem keletkezett. Az ítéletet a Pécsi Ítéltábla 2009. május 28.

napján kelt Pf.III.20.040/2009/6. számú ítéletével helybenhagyta. A Legfelsőbb Bíróság, mint felülvizsgálati bíróság a 2010. április 22. napján meghozott Pfv.VIII.21.428/2009/16. számú végzésével a jogerős ítéletet az elsőfokú ítéletre kiterjedően hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, mert a szerződésszegéssel okozott kár körében a felperes bizonyítással kapcsolatos tájékoztatása nem történt meg. Mind a felperes, mind pedig (az I.-III. rendű) alperesek felülvizsgálati perköltségét 250.000 forint + ÁFA összegben, a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket 1.200.000 forintban állapította meg.

A felperes a per alatt, 2009. december 7. napján a szerzői védelem alatt álló művének jogosulatlan felhasználásából eredő követelése, 13.840.000 forint és annak 2005. január 1. napjától járó késedelmi kamata megfizetésére írásban szólította fel a IV. rendű alperest, majd őt a megismételt eljárásban 2010. november 8. napján perbe állította.

A felperes a 17.P.20.560/2010 számú megismételt eljárásban többször módosított keresetében a szerzői jogról szóló 1990. évi LXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjt.) 12.§ (1) bekezdése és 16.§ (1) bekezdése, valamint a tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 3-5.§-a alapján a jogsértés megtörténtének megállapítását, az alpereseknek a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől való eltiltásra, elégtételadásra kötelezését, a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítése címén elsődlegesen az alpereseknek egyetemlegesen 8.466.664 forintban és ennek 2005. május 1. napjától járó kamataiban való marasztalását, másodlagosan a IV. rendű alperesnek 2.333.330 forintban és ennek kamataiban, az I. és II. rendű alpereseknek egyetemlegesen 6.133.333 forintban és kamataiban való marasztalását kérte. Általános kártérítésként az alpereseket egyetemlegesen 10.000.000 forint megfizetésére kérte kötelezni.

A Szekszárdi Törvényszék 17.P.20.560/2010/73. számú ítéletével a szerzőtársak szerzői jogának megsértését fél A/4 oldalnyi terjedelmű szövegrész Pályázatban való szerepeltetése okán a IV. rendű alperes terhére megállapította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítéletet a Pécsi Ítéltábla Pf.III.20.040/2014/5. számú ítéletével fellebbezett részében helybenhagyta.

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.IV.20.071/2015/10. számú részítéletével a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezéseit - az elsőfokú eljárás költségeire és az illetékekre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és a IV. rendű alperest a további jogsértéstől eltiltotta. A szerzői jogsértés miatti elégtételadásra, a védett szellemi alkotáshoz fűződő jog megsértésének megállapítására és jogkövetkezményeinek alkalmazására, valamint a kártérítésre irányuló kereset körében az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 315.000 forintban, a IV. rendű alperes felülvizsgálati eljárási költségét 15.000 forintban állapította meg azzal, hogy a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli. A Kúria iránymutatása szerint az Szjt. 94.§ (1) bekezdés c) pontja alapján az elégtételadás iránti igény a sérelmet szenvedett személyt attól függetlenül megilleti, hogy a jogsértés milyen körben vált ismertté, azonban a kereseti kérelem hiányossága miatt a Kúria a IV. rendű alperes elégtételadásra kötelezését nem tudta elrendelni. A Kúria rámutatott arra, hogy a felperes a szerzői jogilag védett írásműben kifejtett koncepció átvételét, felhasználását tévesen sérelmezte szerzői jogi alapon, tartalmilag azonban ez a kifogása a szellemi alkotásokra vonatkozó védelem körében értékelhető volt. A felperes és szerzőtársai által készített Tanulmányban az oktatási rendszerhez kapcsolódó játék- és taneszköz gyártásról, fejlesztésről kifejtett elképzelés és módszer a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi Ptk.) 86.§ (3) bekezdése alapján a külön jogszabályok hatálya alá nem tartozó védett szellemi alkotásnak minősül. Az iránymutatás szerint a Tanulmány és a Pályázat

összevetésével kell vizsgálni, hogy a Pályázatban, valamint a sikeres Pályázat eredményeként megkötött támogatási szerződés alapján a IV. rendű és az I. rendű alperes között 2004. július 1. napján létrejött szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése során átvételre került-e a Tanulmányban kifejtett és védett szellemi alkotásnak minősülő koncepció. Amennyiben a szellemi alkotás felhasználása megállapítható, a keresetben igényelt, az 1959. évi Ptk. 87.§ (1) bekezdése alapján irányadó, az 1959. évi Ptk. 84.§ (1) bekezdésében írt objektív szankciók alkalmazhatóak. Azt is szükséges vizsgálni, hogy a védett szellemi alkotást felhasználó alpereseknél jelentkezett-e olyan vagyoni eredmény (a szellemi alkotás felhasználásával elért bruttó eredmény), amely az 1959. évi Ptk. 87.§ (2) bekezdése szerint a felperes részeltetés iránti igényét megalapozza.

A felperes a módosított kereseti kérelmében (17.P.20.346/2015/46. szám) a IV. rendű alperest a szerzői jogok megsértése miatt megfelelő elégtétel adására, a www....hu <<http://www....hu>> honlapon, valamint a www....hu <<http://www....hu>> honlapon internetes közlemény közzétételére kérte kötelezni. Kérte annak megállapítását, hogy az I., II. és IV. rendű alperesek a szellemi alkotáshoz fűződő jogát megsértették. Kérte az I., II. és IV. rendű alperesek eltiltását a további jogsértéstől, valamint elégtételadásként kötelezésüket a www....hu, a www....hu <<http://www....hu>> honlapon, valamint a www....hu <<http://www....hu>> internetes változatában a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő jogainak megsértéséről szóló nyilatkozat közzétételére.

Kérte az I. rendű alperest részeltetés címén elsődlegesen 3.890.833 forint, másodlagosan 2.724.167 forint és ennek 2005. június 1. napjától járó késedelmi kamatai, a IV. rendű alperest elsődlegesen 4.613.000 forint, másodlagosan 5.780.000 forint és ennek 2005. december 1. napjától járó késedelmi kamatai; általános kártérítés címén az I.-II. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 5.000.000 forint és ennek 2005. május 1. napjától járó megfizetésére kötelezni.

Az I., II. és IV. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. A IV. rendű alperes elévülési kifogást is előterjesztett.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy a IV. rendű alperes azzal, hogy a Decentralizált Térség- és Település-felzárkóztatási Célleitörvény támogatásának elnyerése céljából készített, „...” tárgyú .../2003. számú pályázatában a szerzőtársak engedélye nélkül felhasználta a felperes, **D I** és dr. **K V J** szerzőtársak „...” című, az **A** Egyesület által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi műben megjelent koncepciót, elgondolást, megsértette a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő jogát.

Megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a IV. rendű alperessel 2004. július 1. napján a „**J** megszervezése és működési feltételeinek biztosítása a **D-on**” projekthez az intézményfejlesztést és a vállalkozási együttműködés feltételeit megalapozó megvalósíthatósági tanulmány kidolgozásához a szerzőtársak engedélye nélkül felhasználta a felperes, **D I** és dr. **K V J** szerzőtársak „...” című, az **A** Egyesület által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi műben megjelent koncepciót, elgondolást, megsértette a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő jogát, egyúttal az I. rendű és a IV. rendű alpereseket eltiltotta a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő joga további jogsértésétől.

Kötelezte a IV. rendű alperest, hogy tizenöt nap alatt adjon elégtételt a felperesnek olyan módon, hogy a www....hu <<http://www....hu>> honlapon hatvan napon keresztül tegye közzé „a IV. rendű alperes azzal, hogy a Decentralizált Térség- és Település-felzárkóztatási Célleitörvény támogatásának elnyerése céljából készített, „...” tárgyú .../2003. számú pályázatában a szerzőtársak engedélye nélkül felhasználta a felperes, **D I** és dr. **K V J** szerzőtársak „...” című, az **A** Egyesület

által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi műben megjelent koncepciót, elgondolást, megsértette a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő jogát" tartalmú közleményt.

Kötelezte a IV. rendű alperest, hogy tizenöt nap alatt adjon elégtételt a felperesnek olyan módon, hogy a www....hu <<http://www....hu>> honlapon hatvan napon keresztül tegye közzé „a IV.rendű alperes azzal, hogy a Decentralizált Térség- és Település-felzárkóztatási Célleitől támasztott támogatásának elnyerése céljából készített, „...” tárgyú .../2003. számú pályázatának két A/4 oldal terjedelemben szerzői alkotásnak minősülő részében a felperes, **D I** és dr. **K V J** szerzőtársak „...” című, az **A** Egyesület által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi műből fél A/4 oldalnyi terjedelmű szövegrészt - az idézés szabályainak betartása nélkül - a szerzőtársak felhasználási engedélye nélkül átvett, megsértette a szerzőtársak szerzői jogait" tartalmú közleményt.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy tizenöt nap alatt adjon elégtételt a felperesnek olyan módon, hogy a www....hu <<http://www....hu>> honlapon 60 napon keresztül tegye közzé „a **H.** Kft. azzal, hogy a IV.rendű alperessel 2004. július 1. napján a „**J** megszervezése és működési feltételeinek biztosítása a **D-on**" projekthez az intézményfejlesztési és a vállalkozási együttműködés feltételeit megalapozó megvalósíthatósági tanulmány kidolgozásához a szerzőtársak engedélye nélkül felhasználta a felperes, **D I** és dr. **K V J** szerzőtársak „...” című, az **A** Egyesület által ... azonosító szám alatt nyilvántartásba vett irodalmi műben megjelent koncepciót, elgondolást, megsértette a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő jogát" tartalmú közleményt.

Az I. rendű alperest a felperes javára 390.833 forint és annak 2005. december 1. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatának megfizetésére kötelezte, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A felperest az I.-II. rendű alperesek mint egyetemleges jogosultak javára 712.000 forint, a IV. rendű alperes javára 215.000 forint perköltség; az I. rendű és a IV. rendű alpereseket az állam javára 342.900 forint előlegezett szakértői költség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a Kúria Pfv.III.20.071/2015/10. számú részítéletére utalva rögzítette, hogy a felperes és szerzői köre által készített Tanulmány az oktatásban és a pedagógiában jelentős koncepciót tartalmaz, a szellemi alkotások védelme alatt áll az 1959. évi Ptk. 86.§ (1) és (3) bekezdése szerint. A IV. rendű alperes Pályázata és a Tanulmány közös elemei igazolják a keletkezésük összefüggését, így az 1959. évi Ptk. 84.§ (1) bekezdés a) pontja, 86.§ (3) bekezdése és 87.§ (1) bekezdése alapján a felperes szellemi alkotáshoz fűződő jogának megsértése a IV. rendű alperes terhére megállapítható volt. A szakértői vélemény alapján rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a 2004. július 1. napján kötött vállalkozási szerződés feltételeit megalapozó Megvalósíthatósági Tanulmány kidolgozásához a felperesi szerzői kör Tanulmányában megjelent koncepciót, elgondolást az I. rendű alperes engedély nélkül felhasználta, ezért a szellemi alkotáshoz fűződő jogsértés megtörténtét az I. rendű alperes terhére is megállapította. A jogsértés megtörténtére figyelemmel a felperes követelhetette a további jogsértéstől való eltiltást és megfelelő elégtétel adását. Utóbbi körben az elsőfokú bíróság a jelenleg is működő alperesi honlapokon történő közzétételt látta indokoltnak, mert az alperesek a koncepció ismertetésére maguk is weboldalt hoztak létre saját részvételük feltüntetésével. A II. rendű alperes magánszemély terhére a szellemi alkotáshoz fűződő jogsértés elkövetésére az elsőfokú bíróság álláspontja szerint nem merült fel bizonyíték, ezért a II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetet elutasította.

Az 1959. évi Ptk. 87.§ (2) bekezdésére alapított részeltetés iránti igény kapcsán rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes a részeltetésre igényt tarthat, az összecszerűség tekintetében

azonban bizonyítási kötelezettség terhelte. Az elszámolás során a bevételből levonásba helyezte a teljesítés során történt kifizetéseket és az I. rendű alperes saját költségeit az alábbiak szerint:

felperesnek tanulmányért fizetett N Bt.-	937.500 forint	3.750.000 forint	750.000
nek tanulmányért fizetett C Bt.-nek	forint	4.375.000 forint	1.000.000 forint
tanulmányért fizetett IV. r. alperesnek	7.500.000 forint	1.180.000 forint	<u>960.000</u>
adatbázisért fizetett I Kft.-nek a	<u>forint</u>		
webportálért fizetett T Kft.-nek képzési			
tematika kidolgozásáért járó összeg I.			
rendű alperes irányítási költsége I. rendű			
<u>alperes irodaköltsége</u>			
ÖSSZESEN			20.452.500 forint

A költségek levonását követően a fennmaradó eredmény 1.178.500 forint [helyesen 1.172.500 forint], melynek 50%-a minősül a Projekt-menedzsment Szerződés alapján a szerzői kör részesedésének. A felperes megalapozott igénye saját jogán és az engedményezés folytán az 50% kétharmad részének megfelelő 390.833 forint, mely marasztalási összeg után a késedelmi kamat az 1959. évi Ptk. 301.§-a alapján 2005. december 1. napjától esedékes.

A IV. rendű alperessel szembeni, az 1959. évi Ptk. 87.§ (2) bekezdésére alapított vagyoni eredményből történő részeltetés iránti igény kapcsán az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az, mint az elkövetett jogsértés objektív jogkövetkezménye nem évül el, ezért a IV. rendű alperes elévülési kifogása megalapozatlan. Az elsőfokú bíróság a IV. rendű alperes esetében vagyoni eredményt nem állapított meg, mert a IV. rendű alperes 14.400.000 forint [helyesen 13.840.000 forint] támogatáshoz jutott, ezzel szemben 21.625.000 forintot fizetett ki az I. rendű alperesnek a vállalkozási szerződés teljesítéséért. Még abban az esetben sem mutatkozik a IV. rendű alperesnél vagyoni eredmény, ha a 4.375.000 forintot adott esetben a támogatás összege mellett a IV. rendű alperes bevételeként lehetne számításba venni.

Az általános kártérítés iránti igény az elsőfokú bíróság álláspontja szerint elévült. A felperes a 2009. december 7. napján kelt és december 8. napján közölt írásbeli felszólítással a IV. rendű alperessel szemben kizárólag a vissza nem térítendő támogatással egyező összeg megtérítésére támasztott igényt. Az ettől eltérő kártérítés iránti követelés 2005. április 20. napján esedékessé vált, mivel a pályázati támogatás felhasználásával a jogsértés megvalósult. Ebből következően a perindításig, 2010. november 8. napjáig eltelt az 1959. évi Ptk. 327.§-ában szabályozott ötéves elévülési idő. Ugyancsak elévülést állapított meg az elsőfokú bíróság az I. rendű alperessel szemben érvényesített általános kártérítés iránti igény tekintetében azzal, hogy a Tolna Megyei Bíróságon 10.P.20.550/2007. számon indult perben a felperes igényét a szerződés megszegésére alapította. Az elsőfokú bíróság a 10.P.20.550/2007/5. számú tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltan kifejezetten felhívta a felperes figyelmét arra, hogy eltérhet a rá háruló bizonyítási kötelezettség attól függően, hogy követelését szerződés megszegésére alapítja vagy esetlegesen a szerzői mű jogtalan felhasználása miatt kíván kártérítést érvényesíteni. A felperes a fentiek ellenére a Projekt-menedzsment Szerződésre alapította igényét, a szellemi érték megtérítését kérte szerződésszegésre hivatkozva. A szerzői művel kapcsolatos kára és elmaradt hasznai megtérítése vonatkozásában keresettel nem élt. A hatályon kívül helyezést követően újraindult perben a felperes keresetét pontosította, és a IV. rendű alperesre kiterjesztette, ami a perjogi szabályok szerint egy perben történő igényérvényesítésnek minősül, de nem jelenti azt, hogy a felperes az egyes kereseti kérelmekben jelölt igényeit az elévülési időn belül terjesztette elő.

Mivel a felperes keresete túlnyomóan megalapozatlan maradt, részperkötség megfizetésére kötelezte az elsőfokú bíróság a felperest.

Az elsőfokú ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása iránt a felperes fellebbezett. Kérte a másodfokú bíróságot, hogy kereseti kérelmének helyt adva a II. rendű alperessel szemben is állapítsa meg a szellemi alkotáshoz fűződő jogsértés megtörténtét, és a II. rendű alperest tiltsa el a szellemi alkotáshoz fűződő joga további megsértésétől. Az I. és IV. rendű alperessel szemben az elégtételadás elsőfokú bíróság által meghatározott módjának megváltoztatását kérte olyan módon, hogy az ítéletben megadott tartalmú, a szerzőtársak szerzői jogának és szellemi alkotáshoz fűződő jogának megsértéséről szóló közleményeknek a **T N** www....hu <<http://www....hu>> internetes változatában történő közzétételére is kötelezze az alpereseket a másodfokú bíróság, a felperes név szerinti feltüntetése mellett.

Kérte, hogy a másodfokú bíróság az I. rendű alperesnek 390.833 forintban és annak 2005. december 1. napjától fizetendő törvényes mértékű késedelmi kamataiban történt marasztalását emelje fel elsődlegesen 5.278.333 forintra, másodlagosan 3.820.000 forintra, valamint ezeknek az összegeknek 2005. június 1. napjától járó késedelmi kamataira, a IV. rendű alperest kötelezze részeltetés címén elsődlegesen 3.163.330 forint, másodlagosan 4.621.666 forint és ennek 2005. december 1. napjától járó törvényes mértékű kamata megfizetésére. Emellett kötelezze az I., II. és IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 5.000.000 forint általános kártérítés és ennek 2005. május 1. napjától járó törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére és a perköltség viselésére.

Fellebbezésében kifogásolta, hogy az elsőfokú ítélet nem tartalmaz indokolást arra vonatkozóan, hogy a II. rendű alperessel szemben miért nem került megállapításra a szellemi alkotáshoz fűződő jog megsértése, illetve miért nem kerültek alkalmazásra vele szemben a jogsértés jogkövetkezményei. Az elsőfokú bíróság ítéletének az az indoka, hogy a II. rendű alperes magánszemély terhére a szellemi alkotáshoz fűződő jogsértés elkövetésére nem merült fel bizonyíték, iratellenes, mivel a II. rendű alperes szerepe a jogsértés elkövetésében meghatározó jelentőségű volt. A teljes szerzői koncepció a II. rendű alperes tevékeny közreműködésével került a IV. rendű alpereshez, a II. rendű alperes a szerzőkkel való kapcsolattartás során hol az I. rendű alperes, hol a **K Kht.** képviselőjében járt el. Kiemelte, hogy a 31.B.561/2010. számon folyamatban volt büntető eljárásban tett 2006. szeptember 4-i tanúvallomásában a jelen per II. rendű alperese maga adta elő, hogy a Pályázat szakmai részét ő írta és állította össze.

Az elégtételadás körében kifogásolta, hogy az ügy társadalmi jelentőségéhez igazodó nyilvánosságot biztosító honlapon történő közzétételre kötelezésre nem került sor, ebben a vonatkozásban az elsőfokú bíróság a döntését nem indokolta meg. Emellett az érdekeit sérti, hogy a közzéteendő nyilatkozatok őt a neve nélkül jelölik meg, joggal igényelheti, hogy szerzőtársai mellett ő is névvel kerüljön megemlítésre.

Sérelmezte fellebbezésében a felperes, hogy az elért vagyoni eredménnyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság szerint őt terhelte a bizonyítási kötelezettség. Az I. rendű alperes által elért bevétel ténykérdés, ezzel szemben álláspontja szerint az I. rendű alperest terhelte a kiadásainak bizonyítása. Az I. rendű alperes által csatolt számlákkal és okiratokkal kapcsolatos kifogásait az elsőfokú bíróság nem bírálta el. A **T Kft.**-től származó 6.000.000 forint + Áfa összegű számla alapjául csatolt alvállalkozói szerződés valósága kétséges, az azt aláíró személy nem volt a **T Kft.** ügyvezetője, a **T Kft.** egyedüli ügyvezetője a kérdéses időben a II. rendű alperes volt. A képzés megvalósításával kapcsolatban semmilyen igazolás, dokumentum nem áll rendelkezésre, a Magyar Államkincstár ellenőrzési jegyzőkönyvében is közbeszerzési tanfolyam szerepel, amely a kérdéses projekttel nem

állhat összefüggésben, a számla sorszáma nem olvasható, a tényleges kifizetésre vonatkozóan bizonyító erővel egyébként sem bír. A társaságok közötti összefonódás nyilvánvaló, a T Kft. tulajdonosai a II. rendű alperes és házastársa voltak. A számlát szemmel láthatóan ugyanazzal a kézírással állították ki, mint az I. rendű alperes számláit. Az oktatáshoz kapcsolódóan az alperesek korábban a K bevonásáról beszéltek (2011. április 21-i tárgyalási jegyzőkönyv 7. oldal). A 2011. október 13-i alperesi beadványhoz csatolt 2005. május 17-én kelt jegyzőkönyv szerint pedig a negyedik modul, a ...-k és egyéb szervezetek együttműködését segítő, a ... jövőbeni működését megalapozó képzés a ... Szervezete közreműködésében került lebonyolításra. Emellett a 2011. október 13. napján kelt beadványában az I. rendű alperes a képzési modulok kidolgozását és a képzés megszervezését, lebonyolítását saját teljesítésként jelezte. Az I. rendű alperes előadásai tehát ezzel a költségtétellel összefüggésben ellentmondásosak, a T Kft. részére kifizetett összeg az I. rendű alperes által elért vagyoni eredményt csökkentő kiadásként nem vehető figyelembe. Ugyancsak vitatta a felperes, hogy az I. rendű alperes által csatolt, az I Kft.-vel 2004. december 10. napi keltezéssel kötött Átalánydíjas üzemeltetési szerződés 1. számú módosítása című dokumentum a tényleges kifizetésre vonatkozóan bizonyító erővel bírna. Rámutatott, hogy a nettó 3.5000.000 forint értékű IV. rendű alperesi számla kifizetése sem kapcsolódhat a ... pályázat teljesítéséhez. A számla alapját képező szerződés az I. és a IV. rendű alperes között 2004. április 15. napján jött létre, míg a ... pályázat megvalósítására kötött szerződés 2004. július 1. napján kelt, a korábban kötött megállapodás nem tekinthető egy későbbi kontraktus alvállalkozói szerződésének, és ugyanez mondható el a C Bt. 2003. november 5. napján kötött szerződés alapján teljesített kifizetésről is. Vitatta továbbá a felperes azt is, hogy az I. rendű alperes által a N Bt.-vel készített megvalósíthatósági tanulmány teljes költsége a pályázattal elért vagyoni eredménnyel szemben elszámolható lenne. Az N Bt. feladatát a 2005. február 20. napján kelt szerződés szerint ugyanannak a megvalósíthatósági tanulmánynak az elkészítése képezte, melyet 75%-os készültségi fokban az I. rendű alperes részére átadott (Tolna Megyei Bíróság 3.Pf.20.390/2007/2. számú ítéletével jóváhagyott Szekszárdi Városi Bíróság 14.P.21.069/2006/10. számú ítélet). Az N Bt.-vel kötött szerződés ellenértéke így legfeljebb 25% mértékben, nettó 750.000 forint összegben vehető a ... pályázattal elért vagyoni eredményt csökkentő tételként figyelembe.

Az I. rendű alperesnél kimutatható vagyoni eredményt így a felperes fellebbezésében az alábbiak szerint vezette le:

Bevétel N Bt. díja Web portál saját költsége a felperes részére kifizetett összeg az I. rendű alperes irányítási költsége az I. rendű alperes irodaköltsége az I. rendű alperes által elért vagyoni eredmény	21.650.000 forint - 937.500 forint - 1.800.000 forint - 937.500 forint - 1.180.000 forint - <u>960.000 forint</u> 15.835.000 forint
--	---

A felperes a bruttó 15.835.000 forint eredményből kérte a részeltetését az elsőfokú bíróság által elfogadott számítási módszerrel, mely szerint a felek között elismert és szerződésben rögzített 50%-os arányban a szerzői kör részeltetése kérhető. A perben csatolt engedményezési szerződésre is figyelemmel ennek öt megillető 2/3 része 5.278.333 forint. Amennyiben a 3.500.000 forint mégis a jelen perben érintett projekt terhére került volna a IV. rendű alperesnek kifizetésre, úgy az elért eredmény olyan módon módosul, hogy az I. rendű alperesnél az eredmény 11.460.000 forint, melyből a részeltetése 3.820.000 forint. A fellebbezés szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes kamatfizetési kötelezettségének kezdetét, mert a ... pályázatból befolyt bevételt az I. rendű alperes 2005. május 30. napján megszerezte, így a kezdő időpont a kamatfizetés tekintetében 2005. június 1. napja.

A IV. rendű alperes vonatkozásában kifogásolta a felperes, hogy az elsőfokú bíróság teljes mértékben figyelmen kívül hagyta a szellemi termék megszerzését. A IV. rendű alperes eredménye nem pusztán az elért vissza nem térítendő támogatás, hanem a projekt megvalósulásával elért immateriális jószág is. A IV. rendű alperes a 2005. február 15-i támogatási szerződésmódosítás értelmében 13.840.000 forint vissza nem térítendő támogatásban részesült, összköltsége az I. rendű alperesnek kifizetett 21.650.000 forint volt. Mindezek alapján a IV. rendű alperes 7.810.000 forint ráfordítással jutott 17.300.000 forintos értékhez, mely számítás szerint az eredménye 9.490.000 forint. A IV. rendű alperes a jogsértés elkövetése nélkül a vissza nem térítendő támogatáshoz sem jutott volna hozzá. A 9.490.000 forint eredményből a szerzői kört illető 50%-os arány alapján, valamint az engedményezési szerződésre tekintettel az igényelt összeg 3.163.333 forint. Amennyiben az I. rendű alperesnél a saját eredményét csökkentő költségként elszámolásra kerül a IV. rendű alperesnek visszafizetett 4.375.000 forint, akkor ez az utóbbi összeg a 17.300.000 forint megszerzett érték mellett elért eredményként jelenik meg, így az eredmény a következő: 17.300.000 forint eredmény - 7.810.000 forint költség + 4.375.000 forint bevétel = 13.865.000 forint, mely összeg 50%-ának 2/3 része 4.621.666 forint. A fentiekhez hasonló nagyságrendben kérhető a részletetés az elért eredményből akkor is, ha a kiindulási alap az, hogy a koncepció jogosulatlan felhasználásával a IV. rendű alperes 13.840.000 forint vissza nem térítendő támogatáshoz jutott. A IV. rendű alperes a vagyoni eredményt legkésőbb 2005 novemberében realizálta, a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja így 2005. december 1. napja.

Az általános kártérítés körében a felperes álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a koncepció eltulajdonítása és jogosulatlan birtoklása a IV. rendű alperes részéről elhúzódó folyamat volt, a támogatási szerződés lezárására 2009. szeptember 18. napján került sor. Eddig az időpontig a projekttel kapcsolatos kötelezettségek a támogatási szerződés szerint fennálltak, a IV. rendű alperes folyamatos jogsértésben volt. A maga részéről már 2009. évben megkereste a IV. rendű alperest az általa érvényesíteni kívánt igényekkel, amivel 2011. évben bírósághoz fordult, így az elévülés nem jöhet szóba. Az elsőfokú ítélet tévesen rögzíti, hogy kártérítési igényt a 10.P.20.550/2007. számú eljárásban nem érvényesített, igényét kizárólag szerződésszegésre alapította. Ezzel ellentétesen a 10.P.20.550/2007/54. számú ítélet rögzítette, hogy a szerződésszegésen túlmenően a szellemi alkotáshoz fűződő jogára hivatkozott, jogfenntartással élt az eszmei kár, valamint az elmaradt hasznok megtérítésére irányuló igény tekintetében. A Pfv.VIII.21.428/2009/16. számú hatályon kívül helyező végzés is azt róta az eljáró bíróságok terhére, hogy nem tettek eleget tájékoztatási kötelezettségüknek és nem történt meg a felhívása az alperesek kártérítési felelősségének, illetőleg a saját kárának bizonyítására. A Legfelsőbb Bíróság végzésének kézhezvételét követően indult 17.P.20.560/2010. számú eljárásban került olyan helyzetbe, hogy kártérítési igényét részletesen kifejthesse és egyben a IV. rendű alperessel szemben is előterjeszthesse. Így a kártérítési igény nem évülhetett el, a IV. rendű alperessel szembeni igényét már a 10.P.20.550/2007. számú eljárásban is érvényesíthette volna, ha a bíróság a tájékoztatási kötelezettségének megfelelően eleget tesz.

Kitért továbbá a felperes fellebbezésében arra, hogy az I. és II. rendű alperesek részére egyetemlegesen megállapított 712.500 forint, illetve a IV. rendű alperes részére megállapított 215.000 forint perköltség a Pfv.IV.20.071/2015/10. számú részítéletben rögzített 2.306.667 forint pertárgyérték mellett eltulzott. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a keresete túlnyomórészt megalapozatlan maradt, mivel a jogsértés megállapítására, a további jogsértéstől való eltiltásra, az elégtételadásra vonatkozó kereseti kérelmei tekintetében az I. és IV. rendű alperesekkel szemben teljes egészében pernyertes lett, valamint pernyertes lett a Kúria részítélete alapján a IV. rendű alperessel szemben a szerzői jogok megsértésének megállapítására és a további jogsértéstől való eltiltásra irányuló kereseti kérelem vonatkozásában is.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást nagyobb részben helytállóan, de nem hiánytalanul rögzítette, ezért az egyrészt kiegészítésre szorult, másrészt az elsőfokú bíróság által megállapított egyes tényekkel a másodfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatok és bizonyítékok eltérő mérlegelése folytán nem értett egyet.

A másodfokú bíróság ez elsőfokú eljárásban keletkezett és csatolt iratok alapján a tényállást az alábbiak szerint egészíti ki:

A ... létrehozására irányuló alperesi kezdeményezés a felperes és szerzőtársai szellemi alkotásán alapult (... szakértő .../2016. számú szakvélemény). A Pályázat a Tanulmányhoz hasonlóan a hazai játék- és taneszkögyártás fejlesztésére fogalmaz meg koncepciót, a betölteni kívánt piaci rés meghatározása, a közös információs bázis létrehozása, a tervezési, kutatási, fejlesztési és gyártási folyamatok koordinációja, a résztvevők számára képzés és továbbképzés, infrastrukturális és technikai háttér biztosítása a hangsúlyozottan magyar szereplőkre épülő játék- és taneszkögyártásban közös elemek a két dokumentumban. **K** létrehozása és működtetése ismert tevékenység, a célterületen történő együttműködés azonban nem kézenfekvő, a Pályázat számos eleme (különösen a pedagógia szempontok) egyértelműen a Tanulmányból került átvételre, még akkor is, ha az átvétel nem szó szerint, hanem koncepcionális elgondolások mentén történt.

A ... Tanács a IV. rendű alperes perbeli pályázatának támogatásáról 2003. július 31. napján határozott. Ezt követően azonban a támogató és a támogatott között vita alakult ki a közbeszerzési eljárás lefolytatásának szükségességét illetően, így a támogatási szerződés megkötésére csak 2004. május 14. napján került sor, amit utóbb módosítottak.

A felperes, mint vállalkozó és az I. rendű alperes, mint megrendelő között Sz-on 2004 júliusában a Játék- és taneszköz ... **D-on** című pályázathoz kapcsolódó részfeladatok megvalósítására kötött szerződésben a felek megállapodtak, hogy a megrendelésből származó minden adat, információ, tanulmány vagy egyéb eredmény a megrendelő tulajdonában marad.

A 2004. július 1. napján létrejött szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése során elkészített Megvalósíthatósági Tanulmány részletesen tárgyalja a vállalati hálózatszervezés történetét, jellemzőit, előnyeit, követelményrendszerét és ehhez példaként a dél-dunántúli intézmények, gazdasági szereplők játékgyártásban való együttműködését modellezi. Eközben nem használ fel a Tanulmány szövegéből átvett részleteket, noha kétségtelenül az abban vázolt koncepció továbbgondolásának tekinthető. (Sz 26/13. számú szakértői vélemény, P.20.560/2010/65. szám.)

A IV. rendű alperesnél keletkezett eredményt érintően a IV. rendű alperesnél mint támogatottnál a Magyar Államkincstár 2005. november 14. napján utóellenőrzést végzett, az ellenőrzési jegyzőkönyv szerint (17.P.20.560/2010/41. szám) az ellenőrök a Megvalósíthatósági Tanulmányt; az elkészített oktatási beszámolót és a képzési modulokat; a termelés koordinációját, szakmai továbbképzéseket (közbeszerzési tanfolyam), a technológiai transfert, iparjogvédelmet, dokumentációs tárat tartalmazó (utóbb megszűnt) weboldalt a IV. rendű alperesnél megtekintették, egyúttal rögzítették, hogy az immateriális javak aktiválása 17.300.000 forint értékben a támogatottnál megtörtént.

A felperes mint engedményes és **D I** mint engedményező 2008. október 3. napján kötött engedményezési szerződésének tárgya a Projekt-menedzsment Szerződés által megalapozott követelések rendezése volt. A nyilatkozási részben lefektették, hogy **D I** a megjelölt szerződésből eredő 10.000.000 forint és kamatai tekintetében követelését engedményezéssel átruházza felperes javára. Minden egyéb vonatkozásban **D I** a személyhez kötött jogait megőrzi, valamint más elszámolandó tételek tekintetében jogfenntartással él (Tolna Megyei Bíróság P.20.550/2007/52. szám alatt csatolt irat).

A rendelkezésre álló adatok alapján történt kiegészítésén túl a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás szolgált alapjául a tényállás alábbiak szerinti kiegészítésének:

A IV. és az I. rendű alperes között 2004. július 1. napján létrejött szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése során a védett szellemi alkotásnak minősülő Tanulmányban kifejtett koncepció részbeni átvételre, felhasználásra került, de kizárólag a Megvalósíthatósági Tanulmányban és itt is csekély mértékben. A Megvalósíthatósági Tanulmány koncepciójában a Tanulmányra támaszkodik, a koncepcionális hasonlóság 5-10% mértékű. A képzési modulok nem veszik át és nem használják fel a Tanulmányban foglaltakat, önálló szellemi terméknek tekinthetők. Az oktatási beszámolóban fellelhető képzési program olyan tananyagot tartalmaz az európai uniós alapismeretektől a regionális politikán át a projektszervezéséig, amelyek egyértelműen nem a Tanulmányban foglalt koncepción és tartalmi elemeken alapulnak.

Mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet indokolásából azt a ténymegállapítást, hogy a IV. rendű alperes esetében a tanulmány felhasználása folytán vagyoni eredmény nem keletkezett; ehelyett megállapítja, hogy a IV. rendű alperes a felperes védett szellemi alkotásának felhasználásával 17.300.000 forint értékű immateriális jószághoz jutott.

Mellőzi az elsőfokú ítélet indokolásából azt a megállapítást is, hogy az I. rendű alperes a védett szellemi alkotás folytán 1.172.500 forint vagyoni eredményt ért el, ehelyett azt állapítja meg, hogy az I. rendű alperes által elért eredmény 7.872.500 forint.

A kúriai iránymutatás alapján a bizonyítás kiegészítése az újabb megismételt eljárásban elsősorban arra irányult, hogy a Pályázatban, valamint a sikeres pályázat eredményeként megkötött támogatási szerződés alapján a IV. és az I. rendű alperes között 2004. július 1. napján létrejött szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése során átvételre, felhasználásra került-e a Tanulmányban kifejtett koncepció, illetőleg annak tartalmilag meghatározható elemei. Az elsőfokú eljárásban beszerzett ... szakértő (a továbbiakban: ...) .../2016. számú szakértői vélemény azonban nem terjedt ki annak vizsgálatára, hogy a sikeres pályázat eredményeként megkötött támogatási szerződés alapján a IV. és az I. rendű alperes között 2004. július 1. napján létrejött szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítése során átvételre, felhasználásra került-e a Tanulmányban kifejtett koncepció, illetőleg annak tartalmilag meghatározható elemei, és ha igen, mennyiben. A másodfokú bíróság ezért a bizonyítást a felperes indítványára ebben a körben kiegészítette. A másodfokú bíróság által elrendelt szakvélemény kiegészítéssel (.../2016/2.) a lehetséges bizonyítás teljeskörűvé vált. Az szakértő (...) nemcsak a Pályázatot, hanem az annak eredményeként előállott teljesítést a fellelhető tárgyi alapokon megvizsgálta, az összefüggéseket az előírt körben feltárta. Részletes összehasonlítás alapján állapította meg, hogy a Megvalósíthatósági Tanulmány a Tanulmány egyfajta továbbgondolása, a továbbgondolás eredményeként új szellemi alkotás jött létre, amely a korábbi, általános javaslatétel szintjén maradó anyagnál sokkal összetettebb és komplexebb, a megbízási szerződésben lefektetett ún. elvárt tematika szerinti felépítést követő szakmai anyagnak tekinthető.

Miután azonban a szellemi alkotómunka értékének minősítését az ... nem látta lehetségesnek, a meglévő koncepcionális hasonlóságot a tartalmi, szövegszerű átvétel és felhasználás mint vetítési alap figyelembevételével arányosította. Nem tudott véleményt nyilvánítani az ... a web portál tartalmát érintően. Miután azonban a Tanulmány az internethasználat lehetőségére egyáltalán nem tért ki, a weblap kialakítása (azon túl, hogy azt elviekben a Tanulmány tárgykörében hozták létre) értelemszerűen csak a Tanulmányban kifejtetteken kívül eső informatikai ismeretek felhasználásával történhetett. Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság a szakvélemény további kiegészítését nem látta indokoltnak. A szakértői vélemény kiegészítése iránti kérelmét egyébként a felperes is csak arra az esetre tartotta fenn, ha a másodfokú bíróság a Tanulmány és a Megvalósíthatósági Tanulmány közötti koncepcionális hasonlóság ... által megállapított mértékét tekinti irányadónak, amelytől viszont a másodfokú bíróság a később kifejtett indokokra figyelemmel eltért.

A bizonyítás körét alapvetően meghatározta, hogy a Tanulmányban megtestesülő védett szellemi alkotáshoz fűződő jog megsértése képezte a jelen per alapját. A bizonyítás ebből következően nem terjedhetett ki a felperes által szerződési kötelelem alapján készített, az I. rendű alperesnek átadott megvalósíthatósági tanulmány és az I. rendű alperes által a IV. rendű alperesnek teljesítésként átadott Megvalósíthatósági Tanulmány koncepcionális hasonlóságaira, egyebek mellett azért sem, mert a szerződés eredményével való rendelkezés jogát a felperes a kikötött díj fejében az I. rendű alperesre ruházta. Ha a felperes e rendelkezés célját és tartalmát illetően tévedésben volt, ez az akarati hiba legfeljebb a szerződés megtámadásának alapjául szolgálhat, ami ismét csak nem volt tárgya a jelen pernek.

A védett szellemi alkotás felhasználásával elért, a felperes részeltetés iránti igényét megalapozó bruttó eredmény körében a felperes helytállóan hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes által elért bevétel nem vitatott ténykérdés, amihez képest azt kellett vizsgálni, hogy az I. rendű alperes e bevételt ténylegesen milyen ráfordítás mellett érte el.

Az egyes projekt-elemek költségeit illetően a másodfokú bíróság tájékoztatta a peres feleket (Pf.VI.20.059/2018/6. számú végzés), hogy a perben az I. rendű alperes érdekében áll annak bizonyítása, hogy a IV. rendű alperessel 2004. július 1. napján létrejött szerződés alapján elért eredményét a webportál megvalósításához és a ... arculatterv elkészítéséhez igénybe vett segítséggel felmerülő költség, illetve a képzési tematika kidolgozására, a képzés lebonyolítására igénybe vett szolgáltatás(-ok) költsége ténylegesen mennyivel csökkentette. Az ebben a körben felmerülő kétségeket a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (1952. évi Pp.) 164.§ (1) bekezdésének megfelelően az I. rendű alperes terhére kellett értékelni.

Ilyen kétséges elem volt mindenekelőtt a képzési modullal kapcsolatos költség. A képzés általános gazdálkodási és közbeszerzési ismeretekre kiterjedő tematikájának, tárgyának a projekthez való illeszkedését a másodfokú bíróság megítélése szerint ugyan nem lehet elvitatni (különös figyelemmel a közoktatási eszközvásárlás közbeszerzési jellegére), az ezzel felmerült költségekre nézve azonban a peradatok olyan széttartóak voltak, hogy ellentmondásosságuk folytán bizonyítékként nem szolgálhattak, illetve a csatolt bizonylatok bizonyító erejét is megkérdőjelezték. Az ellentmondásokra a felperes fellebbezésében helytállóan mutatott rá: kiemeli ezekből a másodfokú bíróság, hogy a II. rendű alperes a 17.P.20.560/2010/3. számú jegyzőkönyvben (2010. november 8.) foglaltan úgy nyilatkozott, hogy a képzési modul, az oktatási program kidolgozására a **K**-szal szerződött 4-5.000.000 forint díjazás mellett, ami nem egyeztethető össze azzal a hivatkozással, hogy a **T** Kft. részére ténylegesen a perbeli szolgáltatásra történt a számla szerinti kifizetés. Kétséget kizáró ténymegállapítások lehetőségének hiányában a másodfokú bíróság a képzéssel felmerülő külön tételezett költséget nem tudott megállapítani.

A számlával igazolt adatbázissal kapcsolatos költség a másodfokú bíróság szerint is elfogadható volt, számla hiányában nem értett azonban egyet azzal, hogy az **I Kft.** részére a webportálért felszámított 1.000.000 forint teljesítésként figyelembe vehető.

A felperes fellebbezésében foglaltakkal ellentétben nem tulajdonított ugyanakkor a másodfokú bíróság jelentőséget annak, hogy az I. rendű alperes egyes hivatkozott költségei a IV. rendű alperessel való szerződéskötését megelőzően merültek fel. A IV. rendű felperes pályázatát érintően már 2003. július 31. napján támogató döntés született, így a IV. rendű alperessel nem vitatottan mindenben együttműködő I. rendű alperes ettől kezdve számíthatott a megbízás elnyerésére és megkezdhetette az előkészületeket a későbbi teljesítésre.

A IV. rendű alpereshez került, a megvalósíthatósági tanulmányban, ... arculatban, webportálban, képzési modulokban megjelenő immateriális javak jellegüknél fogva nehezen meghatározható értékét illetően a másodfokú bíróság a felperes által elfogadott könyvszerinti értékből indult ki, figyelembe vette azonban, hogy ez a számviteli szempontok alapján meghatározott érték a tényleges (hasznosíthatóság által meghatározott) értéktől eltérhet. Tájékoztatta ezért a másodfokú bíróság a peres feleket, hogy a IV. rendű alperes érdekében áll annak bizonyítása, hogy az általa az I. rendű alperessel 2004. július 1. napján kötött szerződés alapján, az I. rendű alperes teljesítésével megszerzett eredmény (a megvalósíthatósági tanulmányban, ... arculatban, webportálban, képzési modulokban megjelenő immateriális javak) tényleges értéke a könyvelésében szerepeltetett 17.300.000 forint értéknél kevesebb volt, illetőleg mennyivel volt kevesebb. A IV. rendű alperes bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, így az immateriális javak értékét illetően nem volt alapja a 17.300.000 forint összegtől való ténybeli eltérésnek.

A tényállás fentiek szerinti kiegészítésére is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi következtetéseivel csak részben értett egyet.

A felperes fellebbezésében megalapozottan hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által elégtételadásként előírt közzétételi nyilatkozat pontosításra szorul. A közzététel során nem elégséges a felperest kizárólag a perbeli állása szerint megjelölni, miután a nyilvánosságnak szánt közlemény alapján, a perre vonatkozó ismeretek nélkül a perbeli pozícióban lévő személy beazonosítása nem lehetséges, így a nevesítése mindenképp indokolt. Emellett azonban az elégtételadás és ezzel együtt a jogsértés megállapításának szövegezése egyebekben is pontosításra szorult, miután a jelen perben az igényérvényesítő fél kizárólag a felperes volt, az ő szerzői és szellemi alkotáshoz fűződő jogai szolgáltak a per tárgyául. Ehhez képest **D I** és dr. **K V J** szellemi alkotáshoz fűződő jogvédelmi igényt a perben nem érvényesített, sőt **D I** az engedményezési nyilatkozatban kifejezetten rögzítette, hogy valamennyi további igényérvényesítés vonatkozásában saját maga kíván fellépni. Emiatt a másodfokú bíróság mind a szerzői jog, mind a szellemi alkotáshoz fűződő jog vonatkozásában, mind az I. rendű, mind a IV. rendű alperesre vonatkozóan mellőzte **D I** és dr. **K V J**, mint szerzőtársak feltüntetését, helyette felperes és szerzőtársai szerzői művére, illetve szellemi alkotására utalt.

Ugyancsak pontosításra szorult az elsőfokú bíróságnak az rendelkezése is, mellyel az I. és IV. rendű alpereseket a szerzőtársak szellemi alkotáshoz fűződő joga további jogsértésétől tiltotta el. Ebben az esetben is szükségtelen a szerzőtársak, mint többség szellemi alkotáshoz fűződő jogának megsértésétől való további eltiltás, ehelyett a másodfokú bíróság az I. és IV. rendű alpereseket a további jogsértéstől tiltotta el, mely rendelkezés közvetlenül a szellemi alkotáshoz fűződő jog

megsértésének megállapításához fűződik, azt szerkezetileg követi, így nem kétséges, hogy az ott meghatározott jogsértésekre vonatkozik a jövőbeli korlátozás.

Nem találta azonban alaposnak a másodfokú bíróság a felperesnek azt a fellebbezési kérelmét, miszerint az alperesek a www....hu <<http://www....hu>> internetes felületen is biztosítsanak nyilvánosságot az elégtételadásnak. A jogsértések sem jutottak el a nyilvánosságnak olyan szélesebb köréhez, mely a megyei napilap internetes változatában történő közzétételt megalapozná; a közzétételt indokolt abban a körben megtartani, mely kör számára a jogsértés ténye ismertté válhatott, és ezek az I. és IV. rendű alperessel kapcsolatban álló, a velük kapcsolatos információt felhasználó vagy azt észlelő személyek és szervezetek. Ebből következően, az 1959. évi Ptk. 87.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó 84.§ (1) bekezdés c) pontjára is figyelemmel elégtételadásként megfelelő a saját honlapon való közzététel.

Az elsőfokú bíróság a II. rendű alperessel szemben támasztott keresetet érdemben helyesen utasította el, ítéletének indokolása azonban ebben a kérdésben módosításra, kiegészítésre szorul. Mivel a II. rendű alperes cselekvősége valóban nem volt kétséges, az elutasításnak nem a bizonyítatlanság az oka, hanem az a körülmény, hogy a II. rendű alperes a felperes által is hangsúlyozottan jogi személyek (az I. rendű alperes, illetve a K Kht.) tevékenységi (feladat-és hatás-) körében, a jogi személyek nevében járt el. Ilyen esetekben a természetes személy magatartását a jogi személy magatartásának kell tekinteni, a joghatás a jogi személyre nézve áll be, ezért a természetes személy harmadik személlyel szemben - a törvény eltérő rendelkezése hiányában - polgári jogi felelősséggel nem tartozik.

A részeltetés alapját és hányadát érintően a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését részben találta megalapozottnak. A védett szellemi alkotás felhasználásával elért, a felperes részeltetés iránti igényét megalapozó bruttó eredmény számítása körében az I. rendű alperes 21.625.000 forint bevételével szemben a költségeket a bizonyítékok értékelésénél kifejtettekre tekintettel számolta el. Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban a kérdésben, hogy a megvalósíthatósági tanulmány elkészíttetésével felmerült teljes költséget figyelembe kell venni, ideértve az N Bt.-nek kifizetett teljes díjazást is. A szerződéses kötelemben álló, ebből következően szerződésszerű teljesítésre köteles I. rendű alperestől - különös figyelemmel az ellenérdekű peres felek között időközben bekövetkezett bizalomvesztésre - nem volt ugyanis elvárható annak a kockázatnak a felvállalása, hogy a nem teljes értékű felperesi teljesítés felhasználásával maga is hibásan teljesítsen, így a tanulmány újabb teljeskörű, egységes elkészíttetése (az N Bt.-vel) indokolatlannak nem minősíthető.

Az I Kft.-nek a webportálért fizetett, és az elsőfokú bíróság által számításba vett 1.000.000 forint költség a másodfokú bíróság mérlegelése alapján kiesett, ehelyett azonban a felperes fellebbezésében a web portál saját költségeként 1.800.000 forintot figyelembe vett, így a másodfokú bíróság a felperesi elszámolást követve ezt a tételt helyezte a bevételből levonásba. Úgy tekintette a másodfokú bíróság, hogy a felperes által nem vitatott irányítási- és irodaköltségek magukban foglalják a képzési modullal kapcsolatos ráfordításokat is.

A módosított elszámolás a fentiekre figyelemmel az alábbiak szerint alakult:

felperesnek tanulmányért fizetett N Bt.-	937.500 forint	3.750.000 forint	750.000
nek tanulmányért fizetett C Bt.-nek	forint	4.375.000 forint	1.800.000 forint
tanulmányért fizetett IV. r. alperesnek	1.180.000 forint	<u>960.000 forint</u>	
adatbázisért fizetett Webportál saját			
költsége I. rendű alperes irányítási			

költsége I. rendű alperes irodaköltsége
Összesen

13.752.500 forint

A 13.752.500 forintot levonásba helyezve a 21.625.000 forint bevételből, a részeltetés alapja 7.872.500 forint.

A részeltetési arányokat az elsőfokú bíróság a Projekt-menedzsment Szerződésben meghatározott arányokban vette figyelembe. Az I. rendű alperes a fentiekre alapított elsőfokú ítélettel szemben fellebbezéssel nem élt, és ezeknek az arányoknak alkalmazása mellett szól a körülmény is, hogy bár a Tanulmányban kifejtett koncepció megjelenése csak a Megvalósíthatósági Tanulmányban, és ott is csak kisebb mértékben volt kimutatható, a szakértő vizsgálat azonban a szakértői testület szerint is korlátozott hatókörű lehetett (tartalmi elemeken, szövegszerű egyezésen alapult), másrészt a Tanulmányban kifejtett koncepció szolgált a pályázat alapötleteként, anélkül sem a pályázat, sem az azt követő I. rendű alperesi teljesítés nem valósulhatott volna meg. Ugyanakkor a felperes csak a saját jogán tarthatott igényt a részeltetésre, **D I** jogán nem, mert az engedményezés kifejezetten csak a szerződésből származó igényekre vonatkozott, és nem terjedt ki a szerződésen kívüli jogalapon, a szellemi alkotások védelmére, mint abszolút szerkezetű jogviszonyra hivatkozással érvényesített igényekre.

A felperes részeltetés címén a fentiekre tekintettel az I. rendű alperessel szemben a bruttó eredmény fele részének harmadára (a teljes bruttó eredmény hatodára) tarthat igényt 1.312.000 forint összegben. Az I. rendű alperes 2005. április 20. napjáig a IV. rendű alperestől a teljes megbízási díjhoz hozzájutott, ezért a késedelmi kamatfizetési kötelezettség kezdőidőpontját a másodfokú bíróság a felperes fellebbezését teljesítve 2005. június 1. napjában határozta meg.

A IV. rendű alperesnél a részeltetés kiindulási alapja a IV. rendű alperesnél maradt immateriális javak 17.300.000 forint értéke, és az adatbázis hasznosítási lehetőségének megnyíltával befolyt 4.375.000 forint bevétel, amit azonban a fellebbezési elszámolást követve csökkenteni kellett a 13.840.000 forint vissza nem térítendő támogatás és az I. rendű alperesnek kifizetett, a felperes által 21.650.000 forintban számolt megbízási díj különbözetével, vagyis az I. rendű alperesi ráfordítást jelentő 7.810.000 forinttal, így a részeltetés alapja a IV. rendű alperes esetében 13.865.000 forint.

A részeltetési arányoknál a másodfokú bíróság ebben az esetben sem hagyhatta figyelmen kívül, hogy a teljes projekt megvalósulásának alapja a Tanulmányban kifejtett koncepció volt, ebből indult ki a Pályázat és az I. rendű alperes teljesítése. Így a Pályázat koncepcionális elemeit magában hordozó Megvalósíthatósági Tanulmány mellett létrejött, a képzési modulokban, webarculatban megjelenő immateriális értékek a Tanulmánytól, mint szellemi alkotástól elkülönülnek ugyan, de egyik sem jöhetett volna létre a Tanulmány Pályázattá történő átdolgozása, majd az abban tervezettek I. rendű alperes általi teljesítése nélkül. Emellett a másodfokú bíróság mérlegelési körébe vonta, hogy a IV. rendű alperesnél maradó eredményben nemcsak a szerzői kör szellemi alkotása és az I. rendű alperesnek a Pályázat tényleges menedzselésében megnyilvánuló forráskutatási és szervezési munkája, hanem a IV. rendű alperes sajátos szervezeti jellege, közhasznú jogállása is közrejátszott, amely a pályázaton való indulást, és így a térségfejlesztési támogatás megszerzését egyáltalán lehetővé tette. A részeltetéshez így indokolt volt a IV. rendű alperes által elért bruttó vagyoni eredményt nem csupán két, hanem három részre osztani, a nem vitásan az I. rendű alperes által bevont, de saját jogán is szerephez jutó IV. rendű alperest is önálló érdekű személyként kezelni a szerzői kör és az I. rendű alperes mellett. E számítási mód alapján a felperes része a IV. rendű alperes eredményének harmadából ráeső egyharmad rész (azaz 1/9 rész), 1.540.500 forint.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával abban a kérdésben, hogy az abszolút szerkezetű szellemi alkotáshoz fűződő jog megsértésére alapított, objektív jogkövetkezmény alkalmazása iránti igény nem kötelmi igény, így az 1959. évi Ptk. 324.§ (1) bekezdése szerinti elévüléssel nem érintett.

A felperes fellebbezésében helytállóan hivatkozott arra, hogy a IV. rendű alperes a vagyoni eredményt legkésőbb 2005 novemberében realizálta, a kamatfizetési kötelezettség kezdő időpontja így 2005. december 1. napja.

Érdemben helytállónak találta a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak azt a következtetését, hogy az alperesek kártérítési felelősséggel nem tartoznak, a felperesnél elmaradt haszonra figyelemmel kártérítés megfizetésére nem kötelezhetőek. Helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra is, hogy az ezen a címen a IV. rendű alperessel szemben érvényesített igény elévült. Az esetlegesen támasztható kártérítési igény esedékessége a felperes fellebbezésben hivatkozott álláspontjával szemben bizonyosan független attól, hogy a IV. rendű alperes támogatási szerződésének lezárására mikor került sor (2009. szeptember 18.). A kártérítési igények elévülésének kezdete az 1959. évi Ptk. 326.§ (1) bekezdésére és 360.§ (1) bekezdésére figyelemmel a károsodás bekövetkezése. A felperes kártérítési igényét elsősorban arra alapította, hogy a koncepciót annak alperesek általi kisajátítása folytán nem tudta a maga javára hasznosítani. Ebben a megközelítésben az állított károsodás bekövetkezése a koncepció IV. rendű alperes általi megvalósításához köthető, amelynek legkésőbbi időben elhelyezhető időpontja az I. rendű alperesi teljesítés IV. rendű alperes részéről történő átvétele, 2005. március 29. napja. Ebben az időpontban a felperesnél a szellemi alkotás más módon való hasznosításával elért esetleges eredmény már felmerülhetett volna, elmaradása folytán a felperes esetleges kártérítési követelése esedékessé válhatott és az elévülési határidő (a PK 52. számú állásfoglalásban kifejtetteket megfelelő alkalmazva) az elmaradt haszon, jövedelemkiesés címén érvényesíthető követelés egészére folyni kezdett. A felperes 2009. december 18. napján kelt levelében a pályázaton nyert 13.840.000 forint megfizetésére szólította fel a IV. rendű alperest (17.P.20.560/2010/5. szám), a vele szemben támasztott kártérítés iránti követelését azonban csak 2011. február 11-i perbeállításakor fogalmazta meg, ami már az elévülési idő leteltét, 2010. március 29. napját követően történt. Az I. rendű alperesnek elévülési kifogása nem volt, de az nem is lehetett volna alapos, mivel a felperes már 2007. október 4. napján bírósághoz fordult azzal, hogy vagyoni károk érték.

A fentiekől függetlenül azonban a kártérítési felelősség az 1959. évi Ptk. 339.§ (1) bekezdésében írt feltételek egyike, az alperesi magatartás és az állított kár (elmaradt haszon) közötti okozati összefüggés hiánya folytán nem áll fenn. A szellemi alkotás hasznosítása nem az I. rendű alperes magatartása (mulasztása) folytán, hanem egyéb körülmények miatt hiúsult meg. A felperes szerzőtársa, **D I** 2011. április 21. napján tett tanúvallomásában (17.P.20.560/2010/13. számú tárgyalási jegyzőkönyv 6. oldal) maga is úgy vélekedett, hogy az ötlet, a projekt megvalósítására vonatkozó szerzői művük általuk történő hasznosítása a jövőben sem korlátozott. Arról is beszámolt **D I** tanú, hogy a gazdasági helyzetre hivatkozva csak elvi támogatást kaptak. A felperes a 17.P.20.560/2010/22. számú tárgyalási jegyzőkönyvben (7. oldal) foglaltan maga is úgy nyilatkozott, hogy a szerzőtársaival más vonalakon is próbálták a **J** megvalósulását elérni akár helyi, akár országos tekintetben. Szerzőtársaival együtt eljárak Gy-ben, S-ban, Ny-n, tárgyaltak a ... létrehozásáról, de annak előfinanszírozását senki sem merte úgy vállalni, mint ahogy az I. és a II. rendű alperes. Emiatt nem tudtak semmilyen érdemleges lépést tenni és közben a központi állami finanszírozási lehetőségek is nagy mértékben megváltoztak. Ilyen adatok mellett arra lehet következtetni, hogy a koncepció anyagi hasznot jelentő alkalmazására a felperes és szerzőtársai az

alperesek magatartásától függetlenül sem találtak módot. A felperes terhére jogerős ítélettel megállapított szerződösszegés folytán az I. rendű alperessel 2004. július 1. napján kötött szerződésben körülírt további feladatok teljesítésével elérhető díjazástól történő elesés sem hozható okozati összefüggésbe az alperesek jogsértő magatartásával, miután a hibás teljesítés miatti bizalomvesztés folytán e megállapodás fenntartása az I. rendű alperestől nem volt várható.

A fentiekre figyelemmel az elsőfokú ítélet I. és IV. rendű alperesek általi jogsértés megállapítására vonatkozó rendelkezéseinek és az elégtételadásként közzétenni rendelt közlemények szövegének pontosítását követően a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján - fellebbezett részében - részben megváltoztatta, és az I. rendű alperes terhére megállapított marasztalási összeget 1.312.000 forintra, és ennek 2005. június 1. napjától járó, az elsőfokú ítéletben írt mértékű kamatára felemelte, a IV. rendű alperest pedig 1.540.500 forint, és ennek 2005. december 1. napjától a kifizetés napjáig járó, az 1959. évi Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerinti törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Mivel a másodfokú bíróság ítélete folytán a pernyertesség-pervesztesség arányai a felperesre kedvezőbben alakultak, felmerül az elsőfokú ítéletben a felperes terhére meghatározott perköltség leszállításának indokoltsága. A perköltségszámítás tekintetében a felperes fellebbezésében a pertárgyértéket tévesen jelölte meg, mivel az ott hivatkozott pertárgyértéknél jelentősen magasabb összegű követelést érvényesített az alperesekkel szemben. A követelés leszállítása a perköltségszámítás alapját nem érinti, így a legmagasabb összegű előterjesztett kereseti kérelmet kellett figyelembe venni, ami a 17.P.20.560/2010/48. számú keresetmódosításban foglaltaknak megfelelően az I., a II. és a IV. rendű alpereseknek mint egyetemleges kötelezetteknek 22.700.000 forint megfizetésére kötelezésére irányult (ebből 12.700.000 forint volt a jogsértéssel elért gazdagodás visszatérítésére vonatkozó és 10.000.000 forint az általános kártérítésre vonatkozó igény).

Az I. rendű alperessel szemben a 22.700.000 forint legmagasabb összegű követelésből a felperes által megnyert rész 1.312.000 forint, ami megközelítőleg 6% mértékű eredményességet jelent. Emellett azonban a felperes meg nem határozható pertárgyértékű objektív jogkövetkezmények iránti igényeket is előterjesztett. Utóbbiak vonatkozásában az I. rendű alperessel szemben a szerzői jogi jogsértés megtörténtének megállapítására vonatkozó igénye alaptalan; míg a szellemi alkotáshoz fűződő jogsértés megállapítására, a további jogsértéstől való eltiltásra és elégtételadásra kötelezés iránti igénye alapos volt. A IV. rendű alperes esetében a legmagasabb követelt 22.700.000 forinttal szemben a felperes 1.540.000 forint vonatkozásában lett pernyertes (megközelítőleg 7%), ezzel szemben azonban az egyéb meg nem határozható pertárgyértékű objektív szankciók iránti igényei mind szerzői jogi alapon, mind pedig a szellemi alkotáshoz fűződően alaposnak bizonyultak.

A perköltség viselésére mind az I. rendű, mind a IV. rendű alperes esetében az 1952. évi Pp. 81.§ (1) bekezdése irányadó. E rendelkezésnek a személyiségi jogvédelmi perekben történő alkalmazására a jelen perben is felhasználhatóan adott iránymutatást a Pécsi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 2015. július 1. napján meghatározott ajánlása, miszerint a perköltségszámítás során a bíróság a jogsértések száma, jellege, jelentősége alapján súlyoz és arányosít a pernyertesség-pervesztesség megállapítása kérdésében.

A fentiekre is figyelemmel mind az I. rendű, mind a IV. rendű alperesek esetében a pernyertesség-pervesztesség arányát a felperesre terhesebben 30-70 százalékban határozta meg a másodfokú bíróság, miután a jogsértés következményeként érvényesíthető objektív szankciók iránti igény

megalapozottságának jelentőséget kell kapnia abban az esetben is, ha az összecszerű követelés túlnyomó részben alaptalan maradt. Az I. és IV. rendű alperesek pervesztességének mértékében fennálló kisebb különbséget ellensúlyozta, hogy a IV. rendű alperes később kapcsolódott az eljárásba.

A II. rendű alperessel szemben a felperes pervesztés lett, így a II. rendű alperes perköltségeinek megtérítésére az 1952. évi Pp. 78.§-a alapján köteles.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3.§ (2) bekezdés b) pontja és 4/A.§-a alapján megállapítható ügyvédi munkadíj 881.000 forint. Ehhez járul a felperes esetében 300.000 forint felülvizsgálati költség (Pfv.VIII.21.428/2009/16., 20% mértékű ÁFA-val), további 315.000 forint felülvizsgálati költség (Pfv.IV.20.071/2015/10.), összesen 1.496.000 forint. A fentiek szerinti 881.000 forint ügyvédi munkadíj állapítható meg az I. és a II. rendű alperes képviseletével összefüggésben is, melyhez hozzá kell számítani a Pfv.VIII.21.428/2009/16. számú felülvizsgálati ítélet folytán (a III. rendű alperesre eső rész leszámításával) 200.000 forint felülvizsgálati költséget, így a teljes összeg 1.081.000 forint. A IV. rendű alperes esetében a felülvizsgálati költség 15.000 forint összege (Pfv.IV.20.071/2015/10.) számítandó a 881.000 forint IM rendelet szerinti munkadíjhoz, ami összesen 896.000 forint. A felmerült költségeket a felperes, az I. és a IV. rendű alperes esetében a pernyertesség-pervesztesség arányában kell elszámolni, aminek eredményeként a felperes által fizetendő összeg eléri, illetve meghaladja az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott összegeket, így a másodfokú bíróság a perköltség leszállítására nem látott lehetőséget.

A felperes pervesztességére eső elsőfokú eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: Kmr.) 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli. Mentés az illeték viselése alól az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés m) pontja alapján a IV. rendű alperes is, míg az I. rendű alperes a Pp. 81.§ (1) bekezdésére figyelemmel köteles a pervesztességével arányos illetéket 114.720 $(1.312.000 \times 0,06 + 36.000)$ forint összegben az állam javára megfizetni. A fentiekre és az 1952. évi Pp. 253.§ (3) bekezdésének második fordulatára figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság feljegyzett illetékre vonatkozó rendelkezését megváltoztatta, és az I. rendű alperest az állam javára 114.720 forint le nem rótt elsőfokú eljárási illeték megfizetésére kötelezte. A feljegyzett illetéket és az előlegezett költséget egyebekben a Kmr. 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

A felperes fellebbezési kérelme a részeltetés vonatkozásában az I. rendű alperessel szemben a 390.833 forint marasztalási összegnek 5.278.330 forintra történő felemelésére irányult. A különbözet, így a fellebbezési pertárgyérték 4.887.500 forint volt, melyhez járult az 5.000.000 forint általános kártérítésben történő marasztalás iránti fellebbezési kérelem. A fellebbezés pertárgyértéke ekként az I. rendű alperes vonatkozásában összesen 9.887.500 forint. A fenti pertárgyérték után a felperesnél a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíj az IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése, 4/A.§-a alapján 313.900 forintban határozható meg. A felperes fellebbezése csak kisebb, 10%-ot el nem érő részben vezetett eredményre (921.167/9.887.500 arányban). Ezzel arányosan a felperes a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjából 29.200 forint megtérítésére tarthat igényt. Az I. rendű alperesnél felmerült ügyvédi munkadíjat a másodfokú bíróság az IM rendelet szerint és arra figyelemmel számolta el, hogy az 5.000.000 forint általános kártérítés iránt folyamatban lévő másodfokú eljárásban ugyanaz a jogi képviselő látta el az I. és a II. rendű alperesek képviseletét, így e vonatkozásban az I. rendű alperesnek járó ügyvédi munkadíj alapját a 4.887.500 forint, valamint az 5.000.000 forint fele része, 2.500.000 forint összegeként 7.387.500 forintban számolta el a másodfokú bíróság. Így az I. rendű alperesnél felmerült másodfokú perköltség 234.500 forint, ebből a másodfokú pernyertességével arányos 212.700 forint.

Az 1952. évi Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján a felperes az I. rendű alperesnek 183.500 forint másodfokú perköltséget köteles megfizetni.

A II. rendű alperessel szembeni fellebbezési ellenkérelem kiterjedt egyrészt az objektív igényekben való marasztalásra, valamint 5.000.000 forint általános kártérítés megfizetésére. A II. rendű alperessel szemben a felperes fellebbezése eredménytelen maradt. Arra is figyelemmel, hogy a jogi képviselő munkadíját az általános kártérítés iránti igény kapcsán a másodfokú bíróság az I. rendű alperesnél részben már elszámolta, a II. rendű alperes esetében a meg nem határozható pertárgyértékű fellebbezési kérelem, valamint 2.500.000 forint további fellebbezési kérelem után számította a II. rendű alperesnek járó másodfokú perköltséget az IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján, melyre figyelemmel a felperes az 1952. évi Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes javára 89.700 forint másodfokú perköltség megfizetésére köteles.

A IV. rendű alperes esetében a fellebbezéssel érintett marasztalási kérelem 9.621.666 forintra terjedt ki, amelyből eredményes lett 16%-nak megfelelő 1.540.500 forint. A IV. rendű alperest érintő fellebbezési kérelmek után a felszámítható ügyvédi munkadíj az IM rendelet alapján Áfával növelten 305.500 forint mind a felperes, mind pedig a IV. rendű alperes esetében, amelyből a másodfokú pernyertesség különbözetének arányában a IV. rendű alperes 195.500 forint megfizetését igényelheti az 1952. évi Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján.

A másodfokú eljárásban 286.750 forint szakértői költség merült fel, melyből a rájuk eső részt az I. és a IV. rendű alperesek a pervesztességük arányában kötelesek viselni a Kmr. 13.§ (2) bekezdése alapján. Ugyancsak a pervesztessége arányában viseli a feljegyzett fellebbezési illetéket az I. rendű alperes, míg az egyéb feljegyzett illeték és előlegezett költség az állam terhén marad a Kmr. 13.§ (1) bekezdése és 14.§-a alapján.

Pécs, 2019. október 9.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Vogycska Petra s.k. bíró